

ZPRAVODAJ OBLASTNÍ CHARITY

JARO 2024

ROČNÍK III.

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Spíše než doufat, že nový rok přinese změnu, bychom se měli zamyslet nad tím, co změníme my sami. Je to pro nás příležitost zbavit se ustrašenosti a přemýšlet, jestli bychom neměli něco dělat my.

Miroslav Petříček

SLOVO NA Úvod

Činnost Oblastní charity (a Charity vůbec) se inspiruje biblickým podobenstvím Milosrdného Samaritána. Ten nezištně zajistil péči zraněnému u cesty, jehož předtím bez zájmu minula řada kolemjdoucích. Možná také spěchal za obchodem nebo za prací, jako ti před ním, ale převážil jeho soucit. Samaritán viděl člověka v nouzi a pomohl mu. Nezajímala ho ani jeho národnost, ani jeho konfese či politické přesvědčení, ani majetkové poměry, ani to nedělal s vidinou jeho vděčnosti. Přivezl ho do hostince, zaplatil hostinskému, aby se o něj postaral, a pak pokračoval dál ve své cestě. Prakticky se o zraněného starala nejspíš paní hostinská, o které v podobenství není vůbec řeč.

Každý z nás je občas milosrdným člověkem, možná ještě častěji tím zraněným u cesty, a asi nejčastěji „neviditelnou“ paní hostinskou, která pečuje o druhé a nosí je v srdci.

Naším posláním je služba – skrze ni přinášíme lidem důstojnost, bezpečí, klid. Je to fráze jako Brno, ale když vidíme u našich pracovníků konkrétní skutky, konkrétní vztah ke svým klientům, je to opravdová radost. Radost, kterou můžeme zažívat jen proto, že žijeme ve svobodné, demokratické společnosti. Jen v ní může nezisková organizace Charit fungovat a rozvíjet se.

Krásné jaro a příjemné čtení jarního čísla Zpravodaje přejeme.

Iva Marková, tisk a propagace

Aktuálně

SETKÁNÍ POZŮSTALÝCH – VZPOMÍNKY, SMUTKY I NADĚJE

Letošní Vzpomínkové setkání pozůstalých 29. listopadu připravily pracovnice Domácího hospice Alfa-Omega na půdě orlickoústecké farnosti. Bohoslužbu slova zahájil v kostele katolický kněz Jan Pitřinec, který také připomněl motiv setkání: „*Sešli jsme se tu proto, abychom v modlitbě vzpomněli na své zemřelé a poděkovali za sílu, se kterou jste prošli těžkými chvílemi odcházení vašich blízkých. Smrt milovaného člověka je vždycky těžká. Zároveň nám ale dává příležitost k odpuštění, smíření a poděkování.*“

POZVÁNKA
DO KLUBU ALFA—OMEGA 2024

Spolufinancováno
Evropskou unií

Oblastní charita
Ústí nad Orlicí

Zemřel Vám člen rodiny nebo jiný blízký člověk? Procházíte nyní truchlením? Vyhovovalo by Vám skupinové sdílení s ostatními, kteří si procházejí něčím podobným?

Pokud ano, právě pro Vás je určen

KLUB ALFA-OMEGA

Termíny klubů pro leden-červen 2024:

16. leden 20. únor 19. březen 16. duben 21. květen 18. červen

vždy od 15:30 do 17:30 h.

- Klub je otevřen pro všechny – nejen pro rodiny pacientů hospicové péče
- Součástí programu jsou hovory na různá témata, vzájemné sdílení a v případě zájmu i nejrůznější rukodělné či sebezkušenostní aktivity.
- Setkávání probíhají v budově Oblastní charity Ústí nad Orlicí, 17. listopadu 69 (1. patro)
- Prosíme, abyste svoji účast potvrdili na tel. č. 731 402 331

Oblastní charita Ústí nad Orlicí
www.uo.hk.charita.cz

Evangelický farář a hospicový duchovní Jakub Keller nabídl tyto myšlenky a přímlyvy: „*Myslíme na ty, kteří nám zemřeli, kteří pro nás byli důležití. Někdy je pro nás i vzpomínání moc těžké. Ale víme, že taková, jací jsme, jsme také díky nim. Mysleme tedy na to, co nám Bůh daroval skrze ně. Jsou v nás promíchány vzpomínky, otázky, smutky i naděje. Prosme Boha, aby v tom byl s námi a ukázal nám cestu k druhým. Mysleme také na dny, které máme před sebou, na dny všední i sváteční, na chvíle u stolu. Prosme o citlivost k druhým a o dar naslouchání.*“

Na znamení vděčnosti zapálili přítomní svíčky, které položili do středu květinového srdce. Poté přečetly pracovnice Domácího hospice Alfa-Omega jména 152 pacientů, které dosud tento rok doprovodily ke konci života. Běžná jména, obyčejná příjmení a za každým jeho jedinečný, vzácný život a stopy lásky, které zanechal v srdcích svých nejbližších. Každý pozůstalý němě svědčí o známém biblickém:

„*Všechno pomine, jen láska zůstane...*“

Sbírky šatstva 2024

Letohrad

Na Kopečku 356

Od 14 do 17 h.

Termíny

- 6. března
- 3. dubna
- 5. června
- 3. července
- 7. srpna
- 4. září
- 2. října
- 6. listopadu

Tříkrálová sbírka přinesla teplo do domova pro seniory

Na fotografii je Ladislav Bien, vedoucí Domu pokojného stáří sv. Kryštofa

Díky Tříkrálové sbírce se v Domově pokojného stáří sv. Kryštofa v Ústí nad Orlicí mohlo vyměnit topení. Zastaralé poruchové kotle nahradily nové, ve všech nájemních bytech se vyměnily radiátory. Celá investice ve výši 1,1 mil Kč zajistila nájemníkům i personálu DPS ekonomičtější provoz a snadnější obsluhu nového topného systému.

Výměnou topení vyvrcholila náročná akce, která začala už v červnu 2021. Tehdy se po havárii musela rozkopat kanalizace v jednom z domů DPS. Zároveň se začalo řešit i topení a rekonstrukce kotleny. Výbornou práci odvedla firma pana Jasanského z České Třebové a koordinátor prací, firma Teza Česká Třebová.

V domově pokojného stáří žije v 18 nájemních bytech na tři desítky obyvatel. Ačkoli každý žije svým životem, vedoucí DPS Ladislav Bien pro klienty připravuje řadu společných setkání. Vzájemně se potkávají třeba při promítání fotografií z cest, na opékání buřtů, nebo když za seniory přijdou děti z místní

základní školy. Na zahradě voní bylinkové záhonky, o které pečují někteří klienti, obě budovy DPS zdobí množství rozkvetlých květin.

Do svého bytu nás pozvala paní Lidka Hnátnická, která si nové topení velmi pochvaluje: „Letos jsem se konečně ohřála. Dali mi do bytu větší radiátor, takže když si chci přitopit, hned mám teplo,“ popisuje klientka.

Vlasta Kolingerová zde bydlí teprve rok a je také spokojená. „Tady jsem se zklidnila, vypustila jsem starosti. S lidmi v domě se scházíme u kávy na zahradě, popovídáme si. Je to tady fajn,“ vypráví paní Vlasta. Po životě plném práce v zemědělství nebo sanitářky v nemocnici si konečně užívá odpočinku. K psychické pohodě jí pomáhá i velká kamarádka, fenka Zuzanka, která svou roztomilostí obšťastňuje nejen svou paničku, ale spolehlivě rozveselí tváře všech obyvatel domu.

Ocenění od obyvatel domu je vždy tou největší odměnou, a té se vedoucímu DPS po zásluze dostalo: „Děkujeme za nevšední obětavost a ochotu, se kterou se o nás Láďo staráš bez ohledu na vlastní čas. Díky Tobě jsou na obou budovách nové radiátory, kotleny, rozvody a nová kanalizace. Ucpané odpady byl letitý problém, který trápil hlavně obyvatele přízemních bytů. S Tebou je pro nás bydlení zde opravdovým domovem. Máme Tě Láďo moc rádi a vážíme si Tě,“ děkovali klienti písemně vedoucímu DPS.

STD MIRIAM MYSLÍ A ŽIJE EKOLOGICKY

Klienti Sociálně terapeutických dílen Miriam Králíky vyrábějí vkusné dekorativní výrobky. Často jsou pozoruhodné už tím, že k jejich výrobě využijí starší materiál, který dovedně zrecyklují. Od samého vzniku služby totiž pracovníce STD motivují své klienty k chování, které je šetrné a ohleduplné k přírodě.

Všichni klienti mají přírodu rádi. Často do ní chodí, vnímají její sílu, pozorují ji, dotýkají se jí, ochutnávají její dary. S podporou pracovníků STD si uvědomují, že je důležité přírodu chránit, a že k tomu může přispět každý z nich.

Naučili se třídit odpad. Papír, plasty a sklo ve městě odkládají do kontejnerů, určených na tříděný odpad. Příležitostně se zapojují do ekologických akcí jako Den vody, Den Země, podnikli exkurzi do čistírny odpadních vod v Králíkách, navštívili společně výstavy a přednášky s ekologickým zaměřením.

Většinu výrobků vytvářejí ze starších materiálů nebo odpadů dřeva či textilií. Prázdné plechovky promění na tužkovníky a ozdobné dózy, ze starší vlny vykouzlí bambulky, přírodniny používají na ozdobné svícný nebo věnce.

Za šest let provozu se STD Miriam staly druhým domovem řadě handicapovaných lidí z Králícka. Klienti se zde v dřevařské a textilní dílně naučí mnoha praktickým dovednostem, naváží vztahy, učí se komunikovat. „U každého klienta vidíme posuny,“ uvedla vedoucí služby Mgr. Miroslava Kopecká. „Jednak viditelně zlepšují manuální zručnost při práci v dílnách. Ale posouvají se i osobnostně - naučili se třeba mluvit i s tím, kdo mi není zrovna sympatický, nebo se pustit do práce, i když člověku není zrovna do zpěvu. Učíme klienty nevyhýbat se problémům.“

V STD se zkrátka mají dobře. Díky vlídným pracovnícím zde klienti nacházejí bezpečné prostředí, které je zároveň posouvá dopředu: „Když se jim nechce do práce nebo se bojí něčeho nového, trpělivě s nimi mluvíme a zkoušíme nové věci, aby pochopili, že to zvládnou,“ uzavřela vedoucí služby.

Hele, naši jdou...

Bezdomovectví není jen chybějící domov z cihel. Jde spíš o ten strašlivý pocit, že je člověk nechtěný, nemilovaný, nikdo se o něj nezajímá a je vyvržen ze společnosti.

Oblastní charita slouží lidem bez domova ve dvou zařízeních: Sociální sprše v Ústí nad Orlicí a v Nízkoprahovém denním centru (NDC) v Lanškrouně. NDC pracuje s lidmi bez domova víc než deset let a za tu dobu vešla služba do povědomí veřejnosti svou profesionalitou. Každý, kdo se potká s člověkem bez domova – ať to je úřad nebo jednotlivec – může ho odkázat právě sem. V NDC se může umýt, dostat čisté ošacení, jídlo. A nejen to. Co zde lidé bez domova nacházejí a proč se sem vrací? Na to jsme se zeptali vedoucí služby Martiny Šedové a její kolegyně Anny Purkertové.

Pracovnice NDC

Mgr. Martina Šedová a Anna Purkertová

„Najdou u nás bezpečný prostor a přijetí. At přijdou s čímkoli, nehodnotíme je, nekoukáme na ně spatra. Myslím, že si na to docela zvykli. Vědí, že nám mohou ledačos říct a zůstane to mezi námi,“ vysvětluje vedoucí služby Martina Šedová. Za poslední rok zájemců o službu podstatně přibýlo. Koncem listopadu evidovali 800 návštěv, přičemž loni měli za celý rok 600 návštěv. Denně to znamená 5-7 návštěv, ale zaznamenali i 11 návštěv za den. Nejvíce klientů mají ve věkové skupině 30-50 let a častým doprovodným jevem bezdomovectví je závislost na alkoholu nebo drogách, psychiatrické poruchy.

Hygiena má velký dopad

„Klienti u nás najdou na část dne bezpečí, hygienu, ošacení, jídlo. Kdo chce a je toho schopen, s tím můžeme řešit jeho situaci do hloubky – rodinné či zdravotnické záležitosti, bydlení, práce,“ doplňuje Anna Purkertová a pokračuje: „Jsou to lidé jako my. Chtějí si popovídat, sednout si chvíli do tepla, napít se čaje. Říkáme jim „naši“ a na ulici nepoznáte, že to jsou lidé bez domova. To, že se mohou umýt a voní mýdlem, má široké důsledky jak pro ně samotné, tak pro celou společnost. Nemusí se pak stydět zajít si k lékaři, do obchodu, ucházet se o práci, potkat lidi.“

Klienti NDC mají k Martině a Aničce důvěru. Někteří se nebojí ani svěřit, kde strávili noc. A to je dost důvěrná informace, protože v bezdomovecké komunitě o prostory k přenocování vzájemně bojují. „Máme klienty, kteří přespávají v krmelci v lese, jeden člověk přespává v kontejneru na papír,“ popisuje Martina. „Jsou to pro nás žalostné představy, jak někteří lidé žijí. Někdy, když si doma o víkendu lebedím v teple u televize, a vzpomenu si, že někdo je v krmelci, je to pro mě hrozné pomýšlení,“ dodala.

Spolupráce služeb dostala člověka ze dna

A tak velkou útěchou pro obě pracovnice je právě jejich práce. Dávají lidem z ulice naději, protože jim dokážou maličko ulehčit jejich život – přijetím, teplem, jídlem, čistým prádlem a mýdlem, respektem... Nevidí alkoholiky a feťáky, vidí fyzicky nebo psychicky zdevastovaného člověka, který potřebuje pomocnou ruku.

Letos se v Centru sociálních služeb podařila krásná věc: Díky službě Sociální rehabilitace, která zde sídlí a provozuje pět nájemních bytů, se zde podařilo ubytovat jednu paní bez domova. Paní se zvedla z pomyslného dna ulice – našla střechu nad hlavou, našla práci, uvažuje, že půjde do insolvence, aby se zbavila dluhů. To vše je výsledek sociální práce, přesněji řečeno sociálních pracovníků obou služeb, za kterými stojí nejen Oblastní charita Ústí nad Orlicí, ale také výborná spolupráce se sociálním odborem Lanškrounského Městského úřadu a s Městskou policií. Díky spolupráci se také už teď těší na 19. prosince, kdy budou s dalšími subjekty pořádat Vánoční setkání se svými klienty.

Pod okny NDC se mihly dvě mužské postavy. „Hele, naši jdou...“ řekla Anička s pohledem k oknu. Vstala a dala vařit vodu na čaj. Naše setkání končí, a když se s oběma ženami loučím, napadá mě motto Matky Terezy: „Milovat srdcem, rukama sloužit.“

Poděkování klientů

17.2. „Teď se mi stalo, že mi někdo v noci ukradl boty. Sundávám si je, abych si více odpočinul. Usnul jsem a pak byly pryč. Šel jsem jen v ponožkách přes celé město. Lidi na mě koukali. Cítil jsem se hrozně. Mrzí mě, že se mezi bezdomovci tolik krade. Nikdo si nedokáže představit, jaké to na ulici je. Hodně drsné! Děkuju, že jste mě zde přijali.“

15.6. „Díky, že se tu můžu najíst ze stolu a z nádobí. Člověk se aspoň chvíli cítí jako doma.“

ROZHOVOR

Naše jazyky jsou si velmi podobné

Jednou z forem pomoci cizincům, kterou poskytuje Oblastní charita Ústí nad Orlicí, je výuka českého jazyka. Právě proto je od května 2022 v OCH zaměstnána paní Albína Kovtun. Denně učí online český jazyk desítky lidí z Ukrajiny, kteří k nám utekli před válkou. V současné době vede už sedmý čtyřměsíční kurz. Výukou, která je náročná jak pro studenty, tak především pro ni samotnou, provedla za tu dobu téměř 600 lidí.

Zeptali jsme se jí:

Jakým stylem učíte český jazyk?

Stručně řečeno kognitivním. Výuka cizího jazyka přímo závisí na specifikách, jak žáci dokážou vstřebat informace. To se snažím zohledňovat. Někdo si lépe pamatuje vizuálně (má rád barevné tabulky, diagramy, fotky, vtipné ilustrace, videa, dokonce i moji mimiku, gesta). Jiný student je spíše auditivní, zapamatovává si prostřednictvím zvukové nahrávky, hudby, možná i mého tónu, intonace, rychlosti řeči. Někdo si musí všechno zapisovat, systematizovat po svém, zdůrazňovat, mít čas si novinku „strávit“.

Dalším faktorem, kterému věnuji pozornost, je typ inteligence žáka. Humanitním typům pomáhá například nějaká rýmovaná replika. Zatímco lidé s matematickým myšlením si ověřují správnost klasifikací jazykových jednotek hledáním rozdílů či podobností mezi češtinou a ukrajinštinou / ruštinou.

Vzhledem k tomu, že žáků je mnoho a jsou různí, musím dopředu hodně kombinovat a počítat. To vyžaduje spoustu času a úsilí. Navíc musíme ve výuce často opakovat, protože těžké životní podmínky a práce na směny je pro studenty náročná. Snažím se dát možnost každému, kdo má opravdovou motivaci česky se naučit, aby mohl pocítit své malé úspěchy, a získat tak optimismus a větší sebevědomí.

Jaké máte vztahy se svými studenty?

Vím o těžkých osudech mnoha studentek. Některé o tom vyprávějí chvějícím hlasem v rozhovorech na hodinách. Většina ale nechce svoje bolesti ukazovat, a vím to od nich osobně. Snažím se na přednáškách vytvořit rodinnou, upřímnou atmosféru. Myslím, že mezi sebou máme harmonii, protože nás spojuje ukrajinský jazyk.

Kolik žáků jste doposud provedla výukou?

Od května 2022 až dosud bylo šest kurzů. Nejprve jsem měla 60 lidí, naposledy 144. Celkem téměř 600.

Jaké dělají vaši studenti pokroky?

Ze „slepých“ a „hluchoněmých“ se promění v lidi, kteří rozumí psanému i mluvenému slovu, dokážou v jednoduchých větech formulovat své myšlenky. Mám mnoho vděčných zpětných vazeb. Lidé mi říkají, že se jim podařilo najít lepší práci díky znalosti češtiny, o tom, že jako rodiče rozumí paní učitelce na rodičovských schůzkách svých dětí, někteří studenti dostali certifikát od Univerzity Karlovy jako potvrzení naší kvality. Naše kurzy navštěvují celé rodiny - zpravidla maminka, pak se přidává sestra, občas její maminka nebo manžel, kamarádka. I to je pro mě známka jejich kvality.

Někteří mí žáci se pokusili vrátit na Ukrajinu. Když tam ale znova pochopili válečnou skutečnost, hlásí se s omluvou zpět na kurzy. Někteří čekají na začátek nové výuky, protože slyší, jak známí už po kurzu začali lépe rozumět, více mluvit a psát. Sebemenší výhra mých žáků je pro mě velká radost.

Jaké používáte učebnice a jste s nimi spokojená?

Základem programu je hezká učebnice Krok za krokem od Lídy Holé, ale mám hodně vlastních materiálů, které by vydaly na učebnici. Mám jeden skvělý nápad, který by mohl urychlit proces učení, ale zatím je předčasné o tom mluvit, je to jen můj sen. Bohužel nemám téměř žádný volný čas, protože neustále hledám nové efektivní způsoby výuky.

Jaký máte harmonogram dne?

Žáci se učí hodinu a půl každý druhý den. Já mám každý den tři nebo čtyři přednášky: jednu nebo dvě ráno a dvě večer. Nejprve jsme se snažili pokrýt program délkou 2,5 měsíce. Ale lidé pracují (někteří přes den, někteří v noci), jsou velmi unavení, a nejsou schopní se dostatečně věnovat domácím úkolům (navíc se později počet žáků ve skupinách zvýšil). Proto se z důvodu lepšího procvičení jazyka kurz prodloužil na 4 měsíce. V poslední době pozoruji na Ukrajině větší pochopení pro důkladnou výuku češtiny. Za to jsem samozřejmě vděčná.

Musím vám ale také upřímně říct, že je to velmi obtížné. Jsem pořád unavená. Každý den jsou lekce, všechny večery mám nabitě do 21:00 h. Po 21. hodině začínají nekonečné kontroly úkolů, přípravy nových lekcí. Nejtěžší je závěrečná doba, kdy 100 lidí píše závěrečné testy a dělají ústní zkoušky, a do toho se registrují noví zájemci o studium. Tehdy prožívám peklo. Pokaždé si říkám, že tyto žáky ještě doučím, a hotovo. Ale ten stav trvá krátce, rychle se ve mně rozhoří nová vášně, se kterou pokračuju dál, až do konce války. Sním o našem vítězství - jako každý Ukrajinec.

Kdy jste se Vy sama naučila česky?

Katedra, kde jsem pracovala do začátku války, vyučuje slovanské jazyky. Jako doplňkový jazyk jsem si vybrala češtinu. Začínala jsem v kurzu, který existuje při ambasádě ČR v Kyjevě. Za kvalitní výuku jsem velmi vděčná své první učitelce Iryně Zabiace.

Jakým povoláním jste původně?

Jsem filoložka. Čeština a ukrajinština mají společnou etymologii, společnou historii. Každý z těchto jazyků je jedinečný, okouzlující, a přitom jsou si tak podobné! Většina českých slov je stejná nebo podobná, ale jsou slova, která jsou v ukrajinštině považována za málo používaná nebo nářeční (české opatrovat - ukrajinské ne často používané пантрувати). Kdyby všichni Ukrajinci uměli česky, oživilo by se mnoho nespravedlivě zapomenutých ukrajinských slov. Badatelé dějin slovanských jazyků zde mají neprobádané území. Někdy mě až svědí ruce, když se prohrabávám slovníky.

Jaké máte zprávy z Vašeho bydliště na Ukrajině?

Zprávy jsou zklamáním. Manžel zůstal na Ukrajině, pracuje jako anesteziolog. Je lékař s 37letou praxí. Říkal mi, že tak zničená těla nikdy neviděl. Z fronty přivážejí taková zranění, že to někdy vzdává. Všichni známi si stěžují, že situace tam je stále horší - neustále sirény vyčerpaly lidi, všichni jsou nervózní, všechno zdražilo, neustále hrozí vypnutí elektřiny, vody nebo plynu. Je mi moc líto, že mnoha rodin mých známých a přátel se válka přímo dotkla. Každý se snaží pomáhat bojovníkům. Nikdo nevidí jiný způsob než vyhrát válku, abychom se vrátili ke klidnému životu. Jen výhra, protože je to naše země, naše vlast, naše pravda.

Chcete se vrátit na Ukrajinu?

Určitě, a vyzývám k tomu i své žáky. Naučit se cizí jazyk znamená obohatit se. Až se vrátíme domů, znalost češtiny nám umožní pokračovat v kontaktech s ČR. To je krásné mít ještě jednu zemi, kde se člověk může cítit jako doma.

V Ukrajině bude nutná rekonstrukce měst a vesnic, energetiky, ekonomiky a všeho dalšího. Hodně krásného si musíme vzít z Česka domů: Vaši lásku a bojovného ducha ve vlastní historii, jazyk, kulturu, umění, hudbu, přírodu, cestování, sport, aktivní odpočinek, koníčky, čistotu. Jako vzor můžeme mít před sebou váš rozvoj veřejné hromadné dopravy, stavbu cest, respektování zákona. Teď je ale důležité naše sebevědomí – v cizí zemi unést zklamání z toho, co se děje na Ukrajině – a k tomu nám pomáhá právě výuka češtiny.

Jak se Vám v České republice žije?

Jsme velmi vděční za Vaši podporu. Ani ve snu by mě nenapadlo, že by v cizí zemi mohlo dojít k tak hlubokému pochopení situace, kterou Ukrajina prochází. Češi hodně čtou, zajímají se o světové dění, jsou vzdělaní. Ti, se kterými jsem měla možnost komunikovat, hodnotili ukrajinské dění, jako by mluvili ústy Ukrajince. Je to nepochopitelné! Rozsah pomoci finanční i duševní není možné slovy ocenit. Jsme dlužníci za humánnost vaší vlády a vašich lidí. Potvrzením velkého milosrdenství jsou také kurzy výuky češtiny pořádané Oblastní charitou Ústí nad Orlicí, které se konají již druhým rokem. Právě ty pomáhají Ukrajincům neztratit odvahu v situaci bez rodného domova, bez obvyklého komfortu a bez oblíbené práce. (Někteří mají v zásuvce několik vysokoškolských vzdělání nebo dokonce diplom doktora věd.)

Máte velmi náročnou práci, jak odpočíváte?

O přestávkách se snažím cvičit, abych neutralizovala sezení u počítače a nechala odpočinout oči. Sobota a neděle jsou svaté dny pro procházky v přírodě, výlety do nádherných českých měst. Mám ráda útulnou atmosféru divadel i hlučná místa, ráda sleduji lidi. Moc ráda si čtu česky nebo poslouchám něco českého, komunikuji česky na sociálních sítích, poznávám zdejší život. Sama se stále učím česky. Ale na odpočinek nemám moc času...

Strach a bolest prožívají ti, co zůstali, i ti, kteří odešli

Již dva roky nevěřícně pozorujeme situaci na Ukrajině, odkud k nám přicházejí její občané. Oblastní charita Ústí nad Orlicí (OCHUO) prostřednictvím Centra pomoci cizincům (CPC) pomáhá těmto lidem integrovat se do českého prostředí. Na Ukrajině zuří válka. Řada jejích obyvatel přišla o majetek, řada z nich má v rodině raněné a mrtvé. Stali se lidmi na okraji, odkázanými na milost či nemilost druhých.

„S každým člověkem, který k nám přijde, prožíváme jeho osud,“ vypráví vedoucí CPC Veronika Pešková. „Začínají tady úplně od nuly. Po jejich domovech zůstala jen díra v srdci. U každého klienta vnímáme strach a bolest. Někdy bojují s nepochopením, ale přesto se snaží postavit na vlastní nohy.“

S jakými problémy po dvou letech do Centra pomoci cizincům lidé přicházejí? *„Hodně se řeší samostatné bydlení, protože ubytovny v Pardubickém kraji nejsou,“ shrnuje Veronika. „Někdo má i zálohu na kauci, ale často se setkáváme s odmítnutím pronajímatelů, když řekneme, že o byt by měl zájem někdo z Ukrajiny.“*

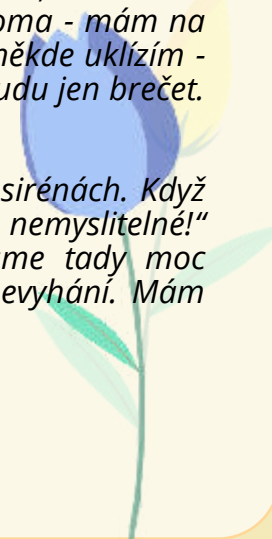
Dalším tématem, které v CPC řeší, je šikana ve školách. *„Potkáváme se často se šikanou ze strany českých dětí, ale i mezi ukrajinskými dětmi vzájemně. Na děti to vše hodně doléhá, a většinou si s tím neumí poradit. Snažíme se dát ukrajinským dětem prostor pro setkávání mimo školu, aby se poznaly mezi sebou, a netrávily čas jen s mobilem nebo u počítače. Naše pracovnice Táňa Dikan pracuje s dětmi ve školách už delší čas, a teď teprve vidíme dílčí úspěchy. Některé děti se posunuly od vzdoru, zlosti a nesnášenlivosti ke smířlivějšímu vnímání života kolem sebe,“* popisuje vedoucí Centra pomoci cizincům a dodává, že se těší také na příměstské tábory, které budou pro ukrajinské děti v létě otvírat. Právě tam by se mohly více poznat mezi sebou a něco se přiučit.

Prioritní pro každého člověka, žijícího v cizí zemi, je schopnost domluvit se. Oblastní charita pořádá kurzy českého jazyka, které už druhým rokem obětavě vede paní Albína Kovtun. Znalost češtiny jim pak dává šanci sehnat lepší zaměstnání nebo navázat nové vztahy.

Míra integrace je u každého různá. Záleží na individuálních schopnostech (třeba se „jen“ naučit cizí jazyk), na vzdělání, na pracovitosti a ochotě začínat každý den znovu. Znovu vstát, znovu věřit, znovu nemyslet na to, co se děje doma. Tak o tom vypráví Táňa Šymanska, sociální pracovnice CPC. Když sehnala práci v Charitě, ulevilo se jí. Mohla konečně vypustit myšlenky na válku, protože sama začala pomáhat potřebným. Vedle sociální práce ještě Táňa chodí uklízet na čtyři místa u dalších zaměstnavatelů.

„Práce mám hodně. Potřebuji ledasco zaplatit - moje dcera tady studuje střední školu, starám se o maminku. Ale hlavně musím zaměstnat hlavu, abych nemyslela na to, co se děje doma - mám na Ukrajině syna s dětmi. Píše mi o sirénách a denodenním útěku do krytu. A tak pořád někde uklízím - zaměstnávám ruce, aby hlava nemusela přemýšlet. Kdybych seděla doma u televize, budu jen brečet. Musím pracovat, abych se zbavila negativních myšlenek,“ popisuje Táňa.

Nedávno přivezla do Čech svoji maminku. *„Ona tak psychicky trpěla při každých sirénách. Když přijela sem, nemohla se nabažit spánku. Spát klidně celou noc je na Ukrajině nemyslitelné!“* vysvětluje Táňa, pro kterou se Orlickoústecko stalo druhým domovem. *„Jsme tady moc spokojení. Často si říkáme s kamarádkou, jaké máme štěstí, že nás odsud nikdo nevyhání. Mám dojem, že tady nikomu nevadíme. Ani netušíte, jak jsme za to vděční.“*

Veronika Pešková na závěr čte dopis od bývalých klientů. Vrátili se na Ukrajinu, protože nedokázali na svůj domov zapomenout:

„Nestihli jsme se ani rozloučit, ale neloučíme se. Chceme, aby nastal čas, kdy k vám budeme moci přijet jako turisté, ne jako uprchlíci. Moc Vám děkujeme za Vaši pomoc. Naše země se nyní nachází v mimořádně složité situaci. Vaše pomoc a oddanost našemu zármutku nám dává víru, že náš národ má budoucnost. Od nás osobně a jménem každého Ukrajince Vám děkujeme za Vaši laskavost a upřímné srdce. Objímáme Vás a čekáme na návštěvu v době míru.“

Oblastní charita Ústí n.O. podpořila v letech 2022-2024 uprchlíky z Ukrajiny:

Počet rodin, které nás kontaktovaly	612 (se 75 % z nich pracujeme dosud)
Počet návštěv	4.688
Počet osob, které prošly kurzy českého jazyka	600
Počet lidí z Ukrajiny, kteří pracují v OCH UO	7
Počet Adaptačních skupin pro děti	2

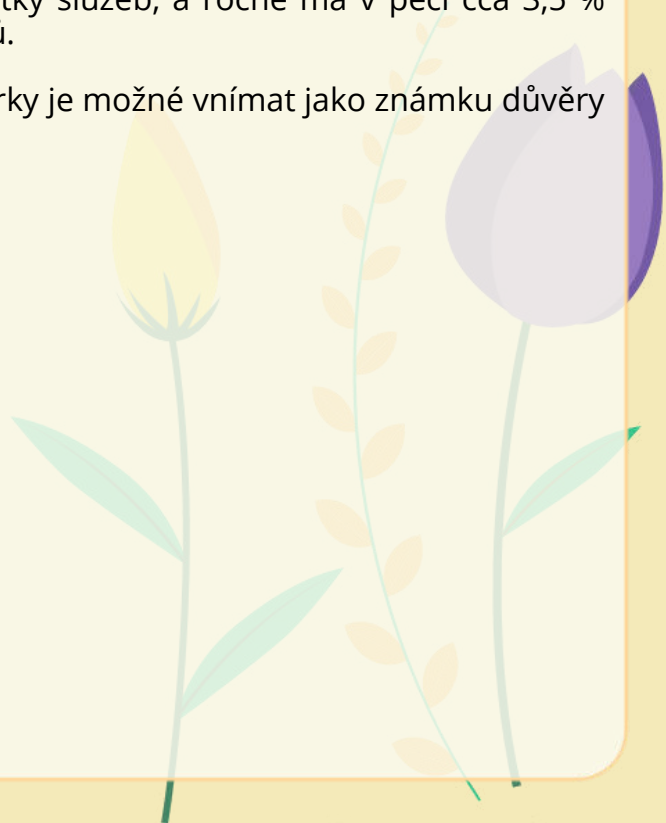
Přehledně z oblastní charity

Tříkrálová sbírka je dobrá zpráva současného světa

V roce 2024 se v orlickoústeckém okrese vybralo 4.000.004 Kč. Děkujeme každému, kdo přispěl k letošní Tříkrálové sbírce. Kromě krásného finančního výsledku byla TS přínosná i jinak:

1. Umíme spolupracovat – na organizaci TS se podílí obecní a městské úřady, farnosti, tisíce dobrovolníků (v orlickoústeckém okrese jich je kolem 2.500), školy, občanské spolky (zejména skauti), Charita. V řadě míst organizují doprovodné akce, např. koncerty. Ti všichni spolu mluví a umí se domluvit.
2. Spojujeme generace – koledníci jsou většinou školní děti, a nejvíce se na ně těší – kromě malých dětí – staří lidé. Přáli bychom vám vidět setkání dojatých seniorů a dětí, které jim přináší přání štěstí a zdraví. Je důležité, když děti vědí, že umí někomu udělat radost.
3. Otužujeme – někdy ta setkání u dveří nejsou úplně příjemná. I to se koledníci učí – za pomoci vedoucích skupinek – zvládat, a pracovat s tím.
4. Máme dobrou vůli - je přirozené, že ledaskomu z těch, kdo jsou do náročné organizace TS zapojeni, se nechce. Ale i když se jim nechce, přece JDOU.
5. Neptáme se: „Co za to?“ Dobrovolnictví je zadarmo, (a přesto si koledníci můžou ze setkání u dveří ledasco odnést.)
6. Podporujeme neziskový sektor. 65 % výtěžku ze sbírky zůstává Oblastní charitě Ústí nad Orlicí, která v okrese poskytuje téměř dvě desítky služeb, a ročně má v péči cca 3,5 % obyvatel okresu - kolem 5.100 pacientů a klientů.
7. Důvěřujeme Charitě – Oblíbenost Tříkrálové sbírky je možné vnímat jako známku důvěry v Oblastní charitu Ústí nad Orlicí a její práci.

Poradna pro pečující má za sebou první rok provozu

A byl to rok radostný: zájem přišel ihned. Služba se ukázala jako smysluplná a potřebná, vyhledalo ji mnoho desítek lidí z celého okresu.

Dva tisíce kilometrů, ujetých do dvanácti obcí okresu za 75 klienty, kteří v roce 2023 službu využili. Krátká statistika jen stěží vypoví o tom, co se za ní skrývá – totiž podpora, ujistění a klid pro lidi, kteří doma pečují o své blízké.

Domácí péče je velmi náročná disciplína. To nejdůležitější, čeho se může pečujícím dostat, je právě ujistění, že to dělají dobře. V jakých chvílích Poradnu pro pečující lidi nejčastěji oslovují, na to jsme se zeptali její vedoucí Michaely Pražákové. „Nedá se to úplně zobecnit, ale často to jsou lidé, kteří už doma o někoho pečují a jeho zdravotní stav se zhorší, takže najednou si neví rady.“

Co pečující nejčastěji potřebují?

„Většinou volají s konkrétním dotazem – třeba si chtějí vypůjčit polohovací postel. Já se jich doptám na detaily, ze kterých vyplynou další věci. Zjistíme třeba, že pečující dosud nečerpá státní příspěvek na péči, takže jim poradím, jak to zařídit. To je klíčová věc, protože z příspěvku pak mohou hradit další pomůcky a služby, které s domácí péčí souvisí. Někdy lidé nevědí, jaké pomůcky lze využít k hygieně, jakou zvolit velikost inkontinenčních pomůcek, takže jim poradím, co v jejich případě mohou používat. Zjistíme, že nevědí, jaké kompenzační pomůcky může jejich pacient využít, takže jim dám kontakt na naši půjčovnu, kde si mohou půjčit elektrické polohovací postele, chodítka, invalidní nebo toaletní vozíky, sedačky na vanu. Pokud pečující pracuje, bavíme se o tom, že může využít dlouhodobé ošetřovné. Každý případ je jiný,“ vysvětluje Michaela.

Dokud člověk něco nepotřebuje, neví o tom, jaké jsou možnosti. To je stará pravda, která se potvrzuje i v Poradně pro pečující. Rada lidí je překvapena, že k nim může někdo dvakrát denně přijet a pomoci s hygienou. V poradně tak často předávají kontakty na další služby, ať už charitní nebo jiných poskytovatelů. I v případech, kdy se může zdát, že poradna nedá lidem kladnou odpověď (např. když se hledá volné místo v domovech pro seniory), dává poradna svým klientům ujistění, že dělají vše, co v danou chvíli můžou dělat.

Poradna pro pečující spolupracuje s dalšími subjekty – primární jsou návazné charitní služby jako pečovatelská služba, osobní asistence nebo půjčovna kompenzačních pomůcek. „Dobrá je také spolupráce s Úřadem práce v Žamberku, s Albertinem Žamberk, i dalšími poskytovateli sociálních služeb v jednotlivých městech. Komunikujeme také s ošetřujícími lékaři rodin nebo zdravotními pojišťovnami,“ dodává vedoucí služby. „Velkým benefitem pro klienty je to, že se jedná o službu terénní. To znamená, že dojíždím do domácností, kde o své blízké pečují a podle jejich potřeb a možností se snažíme nastavit péči tak, aby to vyhovovalo pečujícím i jejich nejbližším.“

Pro každého hledám nejlepší řešení

„Nad každým klientem přemýšlím a hledám pro něj nejlepší řešení,“ popisuje Michaela. „Pečující lidé jsou lidé různého věku. Často senioři pečují o své rodiče, někdy to jsou naopak mladí lidé s malými dětmi. Domácí péče je téma pro všechny generace. Každá rodina má jiné podmínky, finanční i vztahové, každý potřebuje jiný způsob komunikace. Ke každému přistupujeme individuálně. Zní to jako fráze, ale je to tak.“

Největší radostí se pro Michaelu stala pomoc rodině, jejíž živel měl těžkou autohavárii, vlivem které zůstal několik měsíců v kómatu. Mladý muž se tak stal ze dne na den paraplegikem, tedy s ochrnutými končetinami, poškozením zraku a dalšími zdravotními komplikacemi. Rodina se vydala ze svých úspor, protože museli kupovat pleny, hradit doplatky léků či rehabilitace, které neproplatí zdravotní pojišťovna. Často se potýkáme s tím, že vyřízení různých příspěvků či dávek trvá i několik týdnů až měsíců. To se stalo bohužel i v tomto případě. Několik měsíců rodina žila pouze z rodičovského příspěvku a financí, které jim poskytli dárci skrze sbírku.

„Jeho paní je nesmírně statečná. Nejen že se stará o dvě děti ve věku 2 a 4 roky, ale je také přesvědčená, že její muž se opět postaví na nohy a bude chodit,“ vypráví Michaela. Pánovi nejvíc pomáhají speciální neurorehabilitace, které zlepšují jeho motoriku a řeč, ale nejsou hrazené zdravotní pojišťovnou. Proto se Oblastní charita Ústí nad Orlicí a Poradna pro pečující rozhodli rodině poskytnout přímou pomoc z Tříkrálové sbírky, a tyto neurorehabilitace mu uhradit a poskytnout pomoc, která rodině péči alespoň částečně usnadní. „Věříme, že díky důkladné rehabilitační péči se bude jeho stav jen a jen zlepšovat a vrátí se do plnohodnotného života se svou rodinou,“ uzavřela Michaela Pražáková.

Poradna pro pečující, Taušlova 714, tel. 731 420 344, pecujici@uo.hk.caritas.cz

Vyrovnáme šance, aby každý mohl účinně chránit svoje práva

Na občanskou poradnu se často obracejí lidé s exekucemi. V naprosté většině uznávají, že dluhy se musí platit, někdy se ale požadavky věřitelů „utrhnou ze řetězu“ a pak je dobré znát svoje práva a vědět, jak se bránit.

Před dvěma měsíci se na nás obrátila paní, kterou už 15 let tíží exekuce. Vyprávěla, že si v mládí vzala několik drobných půjček. Bohužel pak kolem r. 2008 přišla ekonomická krize, paní byla nějakou dobu bez práce a na splátky jí nezbývalo. Věřitelé na nic nečekali a po klientce začali dluhy vymáhat exekučně. Paní se snažila splácet a posílala exekutorům, kolik si zrovna mohla dovolit. Po tolika letech už jí ale přišlo divné, že zaplatila desítky tisíc a exekuce pořád nejsou skončené. Paní se tak s námi přišla poradit, jestli by se s tím nedalo něco dělat.

Z donesených dokumentů vyplynulo, že jedna z klientčinych exekucí byla před lety nařízena na základě rozhodčího nálezů. Paní to nic neříkalo, ale vysvětlili jsme jí, že v minulosti bylo dovoleno zahrnout do smluv o spotřebitelských úvěrech rozhodčí doložku. Když pak došlo ke sporu mezi dlužníkem a věřitelem, nerozhodoval nezávislý soud, kolik má dlužník zaplatit, ale rozhodce – člověk zpravidla spřízněný s věřitelem a vůbec ne nezávislý. Rozhodčí doložky byly často schválně ukryté v dlouhých obchodních podmínkách věřitelů psaných velmi drobným písmem. Byla to taková past na dlužníka, aby se z něj při poskytnutí i jen drobného úvěru daly později vymáhat desetitisíce. Tato praxe už je sice léta zakázaná, bohužel řada lidí dodnes splácí exekuce, na jejichž začátku stála podobná skrytá rozhodčí doložka.

Klientce jsme vysvětlili, že tato exekuce je nezákonná a je možné ji zastavit. Společně jsme sepsali návrh na zastavení exekuce, který paní poslala exekutorovi. Exekutor prozatím výkon této exekuce odložil a vše směřuje k dobrému konci – úplnému zastavení této exekuce.

Klientka se písemně obrátila i na další dva své exekutory a žádala o podrobné informace, kolik již bylo na dluh vymoženo a co by ještě měla uhradit. Velice ji potěšilo, když oba exekutoři obratem odpověděli, že exekuce zastavují na návrh věřitelů. Naše klientka by teď měla doplatit už jen jediný menší dluh a po patnácti letech bude konečně bez exekucí.

Při práci se zadluženými klienty v poradně vnímáme, že věřitelé a exekutoři bývají tou silnější stranou a dlužníci mají pocit, že jsou jim vydaní na milost. Snažíme se tak lidem vysvětlovat, jaká mají práva a povinnosti a vyrovnáme aspoň trochu ten nepoměr, aby nikdo nezneužíval svého silnějšího postavení. Výsledkem půjčky by přece mělo být vrácení peněz spolu se spravedlivým

úrokem, ne uvržení dlužníka do dluhové pasti, z níž se už nikdy nedostane.

Zmíněný příběh je bohužel jen jedním z řady. V ČR má aktuálně dluh v exekuci asi 650 000 lidí a ví se, že část exekucí je nezákonná, dlužník se ale musí sám ozvat a požadovat nápravu. Pokud i Vás už řadu let tíží exekuce a chcete s tím něco udělat, nebojte se přijít poradit.

Občanská poradna, Na Kopečku 356, Letohrad, tel. 734 281 415, 739 136 522,
e-mail: poradna@uo.hk.caritas.cz

Fotografie z vánočních akcí 2023

20.12. besídka dětí ze ZŠ Kerhartice v DPS UO

19.12. setkání s klienty a rodinami v STD Králíky

1.12. Vánoční setkání vedoucích

19.12. guláš pro lidi bez domova

U nás

Představujeme správní středisko

Nabízíme medailonky druhé poloviny lidí ze správního střediska, kteří tvoří zázemí všem službám. Naše kolegyně odpovídaly na otázky:

V čem spočívá tvoje práce?

Z čeho máš v práci radost? Co tě na ní baví?

Máš na své pozici nějaký cíl?

Co je na ní naopak náročné?

Jak dlouho v Charitě pracuješ?

Jaké máš zájmy a koníčky?

Ing. Marie Malá, ředitelka

Svoji práci bych rozdělila do dvou rovin: 1. směrem ven – kdy jako ředitelka organizaci zastupuji, reprezentuji a snažím se o vytváření dobrých vztahů, 2. směrem dovnitř – kde se zase snažím pečovat a vytvářet pracovní podmínky, aby se zaměstnancům na Charitě dobře pracovalo a mohli odvádět kvalitní práci. K práci ředitele také patří kontrola a určování směru vývoje firmy. Na práci mne nejvíce baví její pestrost, ale docela i to, že se člověk musí někdy se situací tak trochu poprat. Mám radost, když se věci daří, když vidím, že naše práce má smysl. Nejnáročnější naopak je, když někde zaskřípou vztahy. To je pro mne vždy bolestivé. Mým cílem v práci je, aby Charita byla vždy důvěryhodnou organizací, aby dokázala reagovat na změny, a aby pracovníci byli hrdi na to, že pracují právě v Charitě. V Charitě pracuji od roku 1999 s 9-ti letou přestávkou na mateřské dovolené. Zájmy a koníčky? Jako malá holka jsem měla tři sny – hrát na piano, být zahradnictví a umět řídit kamion. První sen se mi splnil. Naučila jsem se hrát na piano i varhany. 34 let hraji v kostele. Zahradnicí sice nejsem, ale záliba mi zůstala. Práce na zahradě je pro mne radost. A ten kamion? Jak jen to bylo možné, jsem si udělala řidičák a dodnes velice ráda řídím, i když jen osobní auta. A pak mám ještě jednu zálibu – miluji výhledy, chodit po kopcích a rozhlížet se po krajině.

Paní ředitelka se na Setkání zaměstnanců představila takto: „Ve své práci mám možnost mluvit s bezdomovcem, ministrem či europoslancem. Jsem nejvyšší a zároveň Malá. Na mých dveřích můžete uvidět jednu z cedulek:

- * *Jsem tu, vstupte.*
- * *Jsem tu, ale duchem nepřítomná.*
- * *Jsem tu, ale dělám, že tu nejsem.*
- * *Jsem tu, ale za chvíli mám být jinde.*

* *Nejsem tu.“*

Bohumila Šťovíčková, hlavní ekonomka

Moje práce spočívá ve starosti o to, aby celá Oblastní charita dobře ekonomicky prospívala a fungovala. Sestavuji rozpočty na jednotlivé služby, což znamená, že musím předem co nejpřesněji odhadnout příjmy a výdaje každé služby. Totéž dělám pro celou Oblastní charitu. S tím úzce souvisí žádosti o dotace. Sleduji čerpání dotací a následně dělám vyúčtování, které musí být odeslané do určitého data. Kdyby nebyly, můžeme o peníze přijít. Posílám statistiky na Český statistický úřad, vypočítávám a odvádím spoustu druhů daní, mám na starosti inventarizaci, pokladnu, chod papírnictví a půjčovny. Na práci mě baví čísla. Někdy z rozpočtů vyplývají zajímavá čísla, takže je to docela dobrodružné. Náročné jsou bezesporu termíny. Ať mě bolí hlava nebo ne, musím udělat to, co je potřeba. Jde o velké peníze. Mým cílem je, aby všechno pěkně vyšlo, aby naše hospodaření bylo vyvážené, aby byl dostatek prostředků na výplaty i na všechnu činnost. V Charitě pracuji od roku 2001, baví mě zahrádka, vnoučata, kultura,

A Bohuška se představila přiléhavou větou:

„Osoba, která vyřeší váš problém, o kterém nevíte, způsobem, který nechápete.“

Mgr. Markéta Zemanová, účetní

Moje práce je účtování faktur, bankovních výpisů, účtování příjmových skladových dokladů, agenda majetku a telefonů. Baví mě tabulky a nastavování nového účetního programu, aby zjednodušil práci nás všech. Někdy je náročné množství všeho, co je potřeba udělat. Mým cílem je bezchybné nastavení nového účetního programu, a abych vše zaúčtovala správně. V Charitě pracuji od roku 2021. Zajímám se o kresbu a malbu, šití, zdobení perníčků, kulturu.

Svoji práci účetní Markéta na Setkání zaměstnanců popsala takto:

„Tato osoba trpí problémy se spánkem, takže před spaním počítá ovečky. Ale nefunguje to, protože když se splete, tak se 3 hodiny snaží najít chybu.“

Eva Pecháčková, mzdová účetní

Mám na starosti mzdovou a personální agendu, kontakt a zajištění pracovně-právních náležitostí s nově nastupujícími i odcházejícími zaměstnanci, komunikaci s úřady, výpočet mezd, statistiky. Ta práce mě baví sama o sobě, stále se mění, nenudím se. Náročné jsou na ní termíny. Do určitého data toho je hodně, nemůžu si třeba vzít dovolenou, nemůžu být nemocná. No a protože to je práce s lidmi, někdy je obtížná i komunikace s nimi, dohlížení na to, aby mi dodali potřebné dokumenty, upomínání apod. Můj cíl je, abych měla vše v pořádku. V Charitě pracuji od roku 2011 a baví mě tanec, sport, turistika, práce na zahradě a pečení.

Sama sebe Eva charakterizovala Setkání zaměstnanců větou:

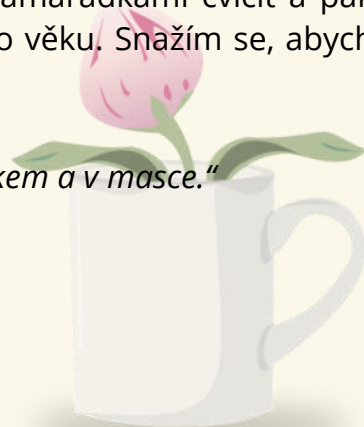
„Do 15. prosím nerušit!“

Hana Hybšová, účetní

Zpracovávám a zaúčtovávám pokladní doklady z pokladen na všech střediskách, vystavuji faktury na zdravotní pojišťovny, odběratelům za zboží z papírnictví, zadávám nakoupený benzin do Carnetu, vedu poštu, vyřizuji telefonní hovory na pevnou linku. Zpracovávám podklady z šatníku v Pobytovém středisku v Kostelci n.Orl. a vystavuji jim fakturu. Rozúčtovávám tržby z prodejny. Práce mě baví jako taková, náročné jsou na ní termíny - musím mít vše hotové do určitého data. V Oblastní charitě pracuji od roku 2005 a mým cílem je pracovat dobře. Moje záliby jsou čtení, zahrada, vnoučata, ráda vařím a cestuji, chodíme s kamarádkami cvičit a pak jdeme na vínko, jezdíme s kamarádkami na přednášky Univerzity třetího věku. Snažím se, abych duševně nezakrňela.

Hanka se představuje takto: „Můžu tam, kam jiní chodí se šperhákem a v masce.“

Renata Prokopcová, MBA., vrchní sestra zdravotních služeb

Začínala jsem jako sestřička na interním oddělení Orlicko-ústecké nemocnice. Už od školy jsem věděla, že zdravotnictví je „můj“ obor. Práce mě od prvopočátku velice bavila a naplňovala. Brzy mé kroky vedly do Oblastní charity Ústí nad Orlicí, kde se mi splnila má očekávání, jak skloubit potřebu pomáhat, se smyslem v tom, co dělám.

Nastoupila jsem v roce 2005 a s přestávkou 4

let, jsem na Charitě už patnáctý rok. Vždycky se mi líbila práce se seniory, mám ráda jejich

moudrost a nadhled. Zároveň vnímám, že v domácím prostředí je větší klid, čas na pacienta. Jestli mě něco opravdu trápilo, tak to bylo umírání v nemocnici. Lidé tam byli sami, i když jsme s nimi byli, chyběla rodina.

Na Charitě nyní zastávám funkci vrchní sestry zdravotních služeb. Mám na starosti čtyři střediska Domácí zdravotní péče a středisko Mobilní specializované paliativní péče – Domácí hospic Alfa-Omega. Mojí náplní je manažerské vedení těchto služeb ve všech směrech. Garantuji kvalitu služeb, personální zajištění, vzdělávání pracovníků, metodické vedení, materiální vybavenost a v největší míře podporu a vedení vedoucích týmů. Největším mým cílem je mít profesionální služby s lidmi, která práce naplňuje, baví, a jsou za ni patřičně oceněni. Snažím se v zaměstnancích nacházet potenciál dalšího rozvoje, podporovat je v tom. Jsou i chvíle, kdy je člověk vyčerpaný, práce s lidmi je náročná. Najít vždy správnou cestu, pochopení, vyváženost někdy znamená dlouho hledat a čekat. To je v práci manažera náročné.

Sama mám ráda aktivní práci, nerada zahálím. Baví mě komunikovat s lidmi, prezentovat, přednášet pro druhé, posunovat věci dál, dávat jim řád a smysl.

Ve volných chvílích jsem nejraději s blízkými, s mým partnerem, s rodinou, nebo s lidmi na kterých mi záleží. Ráda sportuji, aktivně běhám, chodím do posilovny, jezdím na kole, otužuji se. Jsem vášnivý čtenář, čtu ráda pana Vondrušku, srdcovkou je ruská klasická literatura – Tolstoj, Dostojevskij. Zajímá mě spousta věcí, jen dobře pracovat s časem a vážit si všeho, co nám do života přichází.

A jak se Renata představila na Setkání zaměstnanců?

*„Rychlost světla to jsem já,
však udržet krok se se mnou dá.
Zdravotnictví v srdci mám,
aktivně se zajímám.*

*O holky moje pečuji
a vše dobré jim vinšuji.“*

Eva Janatová, MBA. fundraiser

Moje práce je Fundraising, což znamená shánění zdrojů pro organizaci. Nejde jen o finanční prostředky, ale i nadšení pro věc. Tvoření vztahů s dárci, plánování, oslovování. Na starosti mám velké firmy a práci s nimi. Také pořádám akce pro Domácí hospic Alfa-Omega, besedy a prezentace. Nejvíce mě baví právě navazování vztahů. To, že se s dárci známe, ráda představuji vize a plány organizace, sdílím příběhy. Na společných schůzkách předávám zpětnou vazbu, jak jsme s financemi naložili, na co byly využity. Někdy je náročné skloubit časově práci fundraisera a zároveň zdravotní sestry v Domácím hospici. Plánování, načasování. Když po víkendové službě mám jet na schůzku s důležitým partnerem, vypadat odpočatě a mluvit s přehledem, to je někdy náročné. Mým cílem je rozvíjet vztahy a pečovat o dárci. Pevně ukotvit fundraising v organizaci, aby byl součástí firemní kultury a zároveň zahrnut ve strategickém plánování. Jako zdravotní sestra se chci dál podílet na péči o naše pacienty, být součástí výjimečného týmu. Umět skloubit obě pracovní pozice,

sdílet příběhy. Víc bych se chtěla věnovat přednáškové činnosti. V Charitě pracuji jako zdravotní sestra pro Domácí hospic Alfa-Omega od února 2017, fundraisera dělám od ledna 2021. Největším koníčkem je pro mě rodina a moji blízcí. Čas také ráda trávím návštěvou divadla, cestováním, relaxem, nebo společnými chvílemi u kávy. Mezi koníčky také patří čtení a ochotnické divadlo.

POZVÁNKA

Rodinné centrum Mozaika
pořádá pravidelné
RODIČOVSKÉ SETKÁVÁNÍ

Máte otázky z oblasti mateřství a těhotenství?
Přijďte se k nám a přijďte se sdílet.

Děti si pohrají v herně a rodiče mohou sdílet své zkušenosti a zeptat se na cokoli.

KDY: sudé středy, 10:00 – 11:30 hodin
KDE: Taušlova 714, Letohrad
VEDE: Veronika Španihelová
CENA: 50 Kč/rodina

od 24. 1.

VÝCHOVA
kontaktní rodičovství
přístup k výchově

TĚHOTENSTVÍ
péče v těhotenství
příprava na miminko
jak si ulehčit začátky s miminkem

SPÁNEK
spánkový režim
usínání

KOJENÍ
Mám dost mléka?
příznaky
kojení starších dětí

NOŠENÍ
jak nosit miminko
výběr sádky/nosičky

Více informací na tel. 731 386 807
nebo na FB Rodinné centrum Mozaika

Přihlášení na odkaz:
<https://uo.charita.cz/jak-pomahame/rodinne-centrum-mozaika-letohrad/>

731 402 336
<https://www.facebook.com/rodinne.letohrad/>
lucie.adamcova@uo.hk.charita.cz
Taušlova 714, 561 51 Letohrad

Rodinné centrum Mozaika pořádá
workshop na téma

**EFEKTIVNÍ
A EKOLOGICKÝ ÚKLID
CELÉ DOMÁCNOSTI**

KDY: čtvrtek 18. 4., 17:00 – 18:30
KDE: RC Mozaika, Taušlova 714, Letohrad
VEDE: Kateřina Marešová, Renata Koukolová
CENA: zdarma

Chceš uklízet snadno, rychle a efektivně?
Představíme ti českou ekologickou bytovou kosmetiku

- ekologické praní bez plísní, vhodné pro miminka, atopiky, citlivou pokožku
- praní skvrn různého původu
- bezkonkurenční speciálky na mytí nádobí, podlahy, oken, žaluzií, trouby, sedačky, dlažby, koberce
- vůně do domácnosti v podobě parfémů do vysavače, aromadifuzérů, aroma olejů, aviváže na prádlo

Na akci se, prosím, nacházte předem na odkazu:
<https://uo.charita.cz/jak-pomahame/rodinne-centrum-mozaika-letohrad/>

731 402 336
<https://www.facebook.com/rodinne.letohrad/>
lucie.adamcova@uo.hk.charita.cz
Taušlova 714, 561 51 Letohrad

Rodinné centrum Mozaika
pořádá

**DOMÁCÍ VÝROBA
ČISTIČÍCH
PROSTŘEDKŮ**

prací prášek a bělidlo
prášek do myčky nádobí
čistič WC
odstraňovač vodního kamene
domácí mýdlo

KDY: pondělí 8. 4., 16:30 – 18:00
KDE: Taušlova 714, Letohrad
VEDE: Anežka Pílná
CENA: 100 Kč/osoba

v ceně jsou vzorky od každého výrobku
(hotové mýdlo lze na místě zakoupit)

při příležitosti každoročního Dne Země si společně
vyrobíme čističe z běžně dostupných surovin, které
nezatíží přírodu ani vaši peněženku

Na akci se, prosím, nacházte předem na odkazu:
<https://uo.charita.cz/jak-pomahame/rodinne-centrum-mozaika-letohrad/>

731 402 336
<https://www.facebook.com/rodinne.letohrad/>
lucie.adamcova@uo.hk.charita.cz
Taušlova 714, 561 51 Letohrad

DĚKUJEME DÁRCŮM

Oblastní charita Ústí nad Orlicí každoročně získává prostředky na svou činnost z jedné třetiny formou dotací a darů. V roce 2023 to bylo např. 55 dotací ze státního rozpočtu, prostředků EU, měst a obcí v hodnotě 33 mil. Kč, 16 darů od obcí v hodnotě 171 tis. Kč. Máme také řadu věrných drobných dárců, kteří nám dlouhodobě posílají finanční podporu. To nás naplňuje vděčností, protože bez této podpory by nemohla naše Charita pracovat tak, jak pracuje.

Velkou radost jsme letos měli také z finančních prostředků, které se nám podařilo získat ne pro nás, ale pro někoho jiného. A to na podporu pěti znevýhodněných dětí v projektu Nadace Pomozte dětem ve výši 197.318 Kč. Pět dětí z Orlickoustecka ve věku 2-11 let jsme tak mohli přinést kousek radosti do života, do kterého byly postaveny ne zrovna radostně.

Pomáháme dětem, které se nevzdávají

Většina z vytipovaných dětí byla nevléčitelně nemocná a vyžadovala speciální péči, jiné žily v existenční nouzi. Díky Nadaci Pomozte dětem se tak podařilo zakoupit elektronické piáno pro devítiletou dívku z Králík, speciální vozík pro tříletou holčičku z Dolní Dobrouče, vybavit dětský pokoj dvou dívkám ve věku jedenáct let a dva roky. Sedmiletý chlapec z Dlouhé Třebové mohl díky projektu zmírnit dopady své nemoci na speciální rehabilitaci.

Vidět úsměvy těchto dětí a vidět je spokojené doma, v laskavé péči některého ze svých rodičů, je tou největší odměnou pro naše projektové oddělení, které tuto podporu iniciovalo a zprostředkovalo.

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

Projekt: Podpora a pomoc pro osoby, které ji potřebují.

Projekt je financován z Evropského sociálního fondu plus (ESF+), z operačního programu Zaměstnanost plus (OPZ+). **Nositel celého projektu je MAS ORLICKO, z.s. kde Oblastní charita je zařazena jako partner projektu spolu s dalšími organizacemi.**

Průběh realizace

Během 2. monitorovacího období probíhají všechny plánované aktivity projektu. V menším zastoupení byly nyní Kluby pro pozůstalé. Došlo tedy k větší propagaci.

Do rodin, které doprovází Domácí hospic Alfa-Omega dojíždí také duchovní a psychoterapeut. Pomáhají s podporou o rodinu v přijetí vážné diagnózy. Do rodin převážně s malými dětmi se aktivují služby psychoterapeuta. Ten probírá nastalou situaci v jejich domácím prostředí s pečujícím rodinným příslušníkem a dětmi, navazuje kontakt co nejdříve po přijetí pacienta do péče.

V návaznost na náročnou péči o pacienty a jejich rodiny bylo potřeba také pečovat o členy týmu. Jednou z aktivit projektu je také podpora týmu za pomoci supervizních setkání.

Během 2. MO bylo na území MAS nově podpořeno dalších 33 pečujících osob, kteří se starali o umírající blízkou osobu.

Děkujeme za podporu

Adamcová Lucie, ADVANTECH, Andráš Stanislav, Appl Petr, Auto Janák Ústí n.Orl., Bako Ladislav, Balcar Lukáš, Baldé Omar, Barnetová Zdeňka, Bartoš, Bartošová Hana, Bednář Petr, Bednářová Štěpánka, Bělovský Marek, Benešová Marie, Benešová Marta, Bezstarosti Jan, Bezstarostiová Ivana, Bílá Leona, Bouška Jiří, Brábníková Lenka, Brejša Miloslav, Breštovská Ludmila, Brokešová Pavla, Bromová Marie, Buchtel Roman, Bulana, s.r.o., Burešová Božena, Cimpl Tomáš, Černý Pavel, Červinková Iva, Čevonová Marie, Čtvrtečková Petra, ČCE Horní Čermná, Doleček Antonín, Doleček Oldřich, Doležalová Emílie, MAS Orlicko, Drmota Tomáš, Dušková Emílie, Dvořáková Iveta, E-IN, s.r.o., Education, s.r.o., Faiferová Jaroslava, Faitová Štěpánka, Falta Petr, Faltus Jan, Faltusová Barbora, Faltusová Denisa, Faltusová Ludmila, Felgr Tomáš, Fiala Petr, Fialová Pavla, Fišer Josef, Foglová Veronika, Forejtová Renata, Frohde Zdeněk, Glatt Jan, GOLDEN GATE, CZ a.s., Golf Consulting, s.r.o, Gregor Petr, Groulíková Marta, Hájek Josef, Hajzler Miroslav, Halbrštátová Marie, Hamerníková Lenka, Hanzlíčková Jana, Havelka Michal, Hejdová Zdena, Hermanová Zuzana, Hlaváčková Eva, Hloušek Jiří, HCS Deco, s.r.o., Hnátnická Lenka, Holeková Lenka, Honzátka Miroslav, Chaloupková Eva, Charvát Pavel, Chládková Růžena, Chmelíček Ivan, Chvapilová Magdaléna, I.P.R. Real Estate, Janatová Denisa, Janatová Eva, Jandera Miloš, Janošíková Michaela, Jansa Oldřich, Jasanová Šárka, Jasanský Petr, Jílek Pavel, Jirásková Ivana, Jireš Ondřej, Jiroutová Markéta, Jiskra Jan, Junková Vlasta, Kada J., Kadlec Jan, Kárská Marie, KDU-ČSL, Kittlitz Pavel, Klíma Vladimír, Koblížková Jiřina, Klub důchodců, Kohlová Lenka, Kolář Petr, Kolářová Zuzana, Konečný Jan, KONZUM Ústí nad Orlicí, Kramolišová Alena, Krejsa Vojtěch, Kroulíková Marta, Krščíková Blanka, Kubešová Libuše, Kubincová Michaela, Kubrt Petr, Kumpošt Jaroslav, Langr Miroslav, Lauterbachová Tereza, SPOUSTI Ústí nad Orlicí, Lounek Jaroslav, Lukes Miroslav, Lukešová Lucia, Luňáček Kamil, M2Trade Jiří Motyčka, Maixnerová Marcela, Malá Marie, Marčík František, Mareš Jiří, Marešová Marie, Marešová Milada, Marková Dana, Marková Kateřina, Martinec Vratislav, Martínková Marta, MASO-EKO Letohrad, Matyášová Andrea, Mazálková Miroslava, MEDIATE, s.r.o., Menclíková Marie, Mikulecká Lucie, Mikysková Milada, Minářová Jiřina, Mlýnková Jarmila, Moravcová Veronika, Moravec Milan, Moravec Petr, Motyčková Hana, Musil Jiří, MUT Tubes, s.r.o., Nadace J+T, Nadace rozvoje občanské společnosti, Nadace EP Corporate Group, Nadace Pomozte dětem, Nadace Chlorella Dibaq, Náhlíková Marie, Neoware, s.r.o., Nešporová Stanislava, Novák Michal, Nováková Tereza, Nováková Jaroslava, Novotná Pavlína, Oppitz Dagmar, Paďour Jiří, Palatinusová Jaroslava, Papáček Růžena, Pavelková Tereza, Pelikovská Petra, Píša Martin, Plocková Zdenka, Pokorný Jan, Pokrývka Bedřich, Poláček Roman, Polák Roman, Polášková Blanka, Posltová Radka, Potůčková Eva, Prokopcová Grazyna, Prokopcová Renata, Prokopec Michal, Ramba Veronika, Renčín Marcel, Řezníček Jiří, Richterová Květuše, Resler Jaroslav, Rossler Vladimír, Řeháková Eva, SCHOTT CR, s.r.o., Skála Roman, Skalická Veronika, Skalický Stanislav, Sklenářová Lenka, Slanina Milan, Smejkal Josef, Smola Antonín, Smoláková Gabriela, Sobotka Petr, Sokolovová Jana, Stejskal Jiří, Stejskal Lukáš, Stejskalová Marie, Strnad Oldřich, Svatoš Stanislav, Svatošová Jitka, Syrový František, Šenkýř Jiří, Šeterle Jaromír, Ševčík Ladislav, Škeřík Josef, Šliková Leona, Šperlich Jakub, Špičák Jan, Štancl Lubomír, Štefan Zdeněk, Štefanová Věra, Štefanová Jitka, Štefl Jiří, Štefllová Milada, Štovičková Bohumila, Štovičková Ludmila, TEDDIES s.r.o., Tesařová Monika, Tichá Kateřina, Tomanová Jana, Tomeš Ondřej, TJ HOLDING, s.r.o., TZPAM s.r.o., Valenta Zbyněk, Valentková Klára, Vaňousová Martina, Vašíčková Jitka, Vavřín Vladimír, Nadace VDV, Vencel Petr, Veverka Pavel, Víša Pavel, Vobořil Petr, Vorel Vojtěch, Vrabcová Michaela, Vrbová Ludmila, Weissová Eva, Zámečník Jiří, Záveský Richard, Zimmermannová Jarmila, Žák Pavel, Bott Zbigniev, Horníčková Romana, Smejkal Pavel, CZ/SK Wild lift komunita, Akademie Libchavy, Farber Elektrotechnik, HAS Lanškroun, JCEE Lanškroun, Svoboda Jiří, Sontak Jiří, Marek Josef, Mana Consulting, Buryšková Marie, Mecawel, ORSIA, SMC Industrial automat, Solea, Šmídl, Traser CZ, Trávníček Václav, ZUŠ Ústí nad Orlicí, Grantis Ústí nad Orlicí, USSPA Dolní Dobrouč, DIBAQ, s.r.o., SOMA, s.r.o. Lanškroun, IVECO, s.r.o., ORSIA Software, Oční ordinace Holice

Města a obce:

Žamberk, Brandýs nad Orlicí, Česká Třebová, Choceň, Králíky, Lanškroun, Letohrad, Ústí nad Orlicí, Vysoké Mýto, Kunvald, Dolní Dobrouč, Libchavy, Sloupnice, Hnátnice, Semanín, Orličky, Horní Čermná Písečná, Rudoltice, Šedivec, Libchavy, Nekoř, Horní Třešňovec, Sloupnice, Sruby, Svatý Jiří, Žichlínek, Ostrov, Třebovice, Lukavice, Dlouhá Třebová, Líšnice

Instituce:

Pardubický
kraj

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

KOALICE
NEVLÁDEK
PARDUBICKA

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

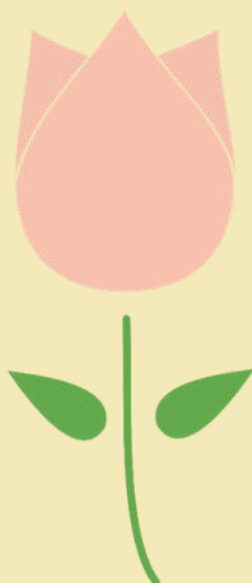

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Srdečně děkujeme vám všem, kdo pomáháte s námi.

Naše projekty na pomoc nemocným a potřebným můžete podpořit na příspěvkové konto:
831240611/0100.

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad
tel. 739 383 598

Redakce: Iva Marková, Katarína Zelenáková
email: propagace@uo.hk.caritas.cz

www.uo.charita.cz

